

Livets gang hos danskerne i Albanien



Spansk flygtningelejr ved Durres. NATO's flygtningelejre har stor tiltrækningskraft på grund af deres høje kvalitet og militære bevogtning. Her er chefen for „Trænstyrken“, major Hollender på besøg i lejren.

Kaptajn Henrik B. Kjær, næstkommanderende i Albanien-styrken har sendt reaktionerne følgende indlæg:

Vi er nu alle kommet til Elbasan og ligger i samme lejr som vore venner fra Bornholm. Lejren bliver styret af franskmændene, som har ca. 800 soldater her. Så små 1000 mand er vi samlet.

Lejren ligger lidt øst for Elbasan og lidt hævet over byen. Det gør at vi har en god udsigt ind over byen mod vest og resten af vejen rundt er der smukke bjerge, vi kan gå rundt og beundre.

Mens vi var i Durres, bestemte vi os for at kalde lejren Camp Kronborg. Men fordi vi har alle disse bjerge rundt om os her i Elbasan, er det næsten besluttet at lejren nu skal hedde Paradisbakkerne. (Det lyder måske lidt mærkeligt det der med "næsten besluttet", men vi er vist ikke helt enige endnu, så vi ser lige tiden an...)

Vores naboer er det såkaldte DANELM, som er Det Danske Element. Det er en forsamling af 17 mand, som mest er til stabsarbejde. Den ene er oberstløjtnant K.F. Larsen, som er chef for DANELM, nogle officerer, som sidder i det franske hovedkvarter og Militærpolitiet (3 mand).

Vores bade er en lille fransk

trailer, som pakkes/foldes ud som en dansk pølsevogn, og pludselig er der otte brusekabiner med varmt rindende vand – skøoont!

Toiletterne er også franske. Vores danske mekanikere har dog modificeret disse toiletter, således at besøget ikke foretages på fransk og dermed stændede, men på god gammeldags dansk siddende manér.

Det eneste problem med toiletterne er tømmingen. Der er hyret en lokal albansk slamsuger-mand til dette job, men han har ikke helt den samme fornemmelse af hvad "hver anden dag" er som vi har. Det resulterede i at der blev sendt to spejder-køretøjer ud i sidste uge for at finde ham og derefter eskortere ham venligt, men bestemt, til lejren.

Det var tæt på at vi skulle til at stå op på fransk manér.....

Bordtennisbord uden net...

Fritidsområdet er tre franske telte med borde og stole i. Man har fundet et bordtennisbord, men nettet mangler. Det er også lidt tilfældigt om fjernsynet virker! Men da der var Champions League, virkede det meget hurtigt.....

Vore bornholmske venner har også sat nogle håndvægte og pine-maskiner frem. Indtil videre går vi bare forbi og smiler venligt.....Vi vil hellere læ-

se månedsmagasinet "Lastbilchaufføren".

Vores posthus er også kommet på plads. Post-mand Per og hans hjælpere piver godt nok lidt over det med at sidde i en mørke-blå container i 30-40 graders varme. De mener ikke at det giver en naturlig transpiration???

Vi har naturligvis ikke ordet af dem, for når det er varmt er det varmt!!!

Posten er nu oppe at køre næsten uden problemer. Der vil jo altid være noget, som går galt her i starten. Vi får post (og kan dermed afsende) hver torsdag og lørdag. Postmesteren har meldt at det tager ca. fem – syv dage før et brev når frem til os. (Vi har dog set det gjort på fire dage).

Pakkeposten bliver sendt og modtaget sammen med vores varer/materiel fra Danmark. Derfor kan der godt gå op til tre uger for en pakke når frem, så det er ikke nogen god ide at sende let fordyrvelige varer.

Seks mand i hvert telt

Vores kommandokontor har indrettet sig i en bygning af mursten, så de nyder lidt godt af køle-effekten om formiddagen, men alligevel er der brand under den på kontoret. Ud over at styre alt det administrative for os har det også ansvaret for rejser og penge. (Vi bruger

mange penge lige nu til at købe træ, jern, som, skruer, diesel og andet med – så de har mange penge i kassen – og de skal tælles hver dag!!)

Vores leave-plan er færdig og bornholmernes er næsten færdig, så derfor er rejsekontoret også ved at komme alvorligt op i omdrejninger. Lige nu er der jo kun ca. 150 mand, som lige skal have bestilt en eller to rejser....

I NSE har de fleste valgt at holde tre ugers leave samlet. Nu skal det selvfølgelig ikke være rosenrødt sammen, så derfor er der også nogle, som bliver nødt til at holde to plus en uge hver for sig.

Vi har sat vores telte, således at vi har fået et fælles område, der er dækket over med en presenning. Udenfor har vi også lidt plads til at nyde solen i, men indtil videre er vi mest i skyggen.

Vi bor nu seks mand i hvert telt, og de fleste har fået sig indrettet, så det er blevet lidt privat, selvom det til tider kan være svært at have et privatliv i et telt.

Jeg har mad som livret

På spiseområdet har det været en interessant oplevelse. Vi havde kun fået tre slags rationer med, så det der med køling i karry blev lidt trivielt i sig selv.

Flytningen til Elbasan gjorde jo at vi så skulle bespises af det franske køkken.....mecen det var ikke lige det, vi havde regnet med. En fransk morgenmad består kun af to skiver ristet brød med marmelade, så vi blev jo lidt skuffede.

Frokost og aftensmad var der meget delte meninger om. Nogle mente, det var den ringeste mad, de nogensinde havde fået, andre mente at danskerne ikke kunne overleve af så lidt mad og andre har jo bare mad som livret!

Det er nu blevet sådan at selv køber franskbrød og lig-nende til morgenmad og spiser

fransk til frokost og aften.

Maden har forbedret sig og skal efter sigende blive endnu bedre. (Personligt er jeg en af dem, som har mad som min livret, så jeg har ikke haft det store at udsætte på maden. Det ser kedeligt ud, men det smager nu godt.)

Vores franske oberst har dog befaleet at det skal laves bedre, så måske er jeg bare for mæglad....

Siesta i solen med Mexico-hatte på

Arbejdsmæssigt prøver vi at gøre det sådan at vi møder til appel kl. 7.45 og derefter går i gang med at arbejde kl. 8.00. Kl. 11.30 til 14.00 holder vi så siesta (Siddende i solen med Mexico-hatte på...) Dagen starter så kl. 18.00. Det holder naturligvis aldrig med den tidsplan, fordi der hele tiden dukker ting op, som lige skal laves til i morgen eller der er nogle, som skal køre lidt tidligere og alt det der.

Men vi er jo soldater og det er ikke en tur i det grønne med Tjereborg!

Vores opgaver er som følger: Kommando-sektionen (Kommando) står for alt det administrative med penge, rejser, drikke kaffe, sidde på kontor, tage kopier, skrive skriftligt udfærdigede skrivelser, sende fax'er og alt sådan noget.

Men da vi bakkede ind i en lysmast, var det vore venner fra Kommando, som lige skaffede det lokale elsselskab til at lave fejlen. ("Lige skaffede" er noget som tager lidt længere tid her end i Danmark!!!)

Leave-rejser skal jo også arrangeres, så det var også Kommando, som lige tog til Italien for at se på hoteller og lave aftaler med busselskab o.lign. (Vi har dem mistænkt for også at have hygget sig!!!)

Til tider løber Kommando også rundt på taget for at ordne ledninger, så telefoner m.m. virker. Så de sidder ikke kun og sidder!

Kommando har vi også Forsyningssektionen, der har ansvaret for at registrere alle



Skydebane i Albanien. NSE har nu været to gange på skydebanen - kørerne lever endnu.

varer, som enten kommer til os eller skal hjem til Danmark.

En af vore containere var en gammel køle/fryse container med trævægge. Den er blevet indrettet som administrationsområde. (Post-mand Per er naturligvis mеееет misundelig, men i containeren har vi installeret fire computere med tilhørende nødstrømsforsyning. Det gør at når solen ikke holder containeren varm, har vi computere som radiatorer.

Beverly Hills

Containerpladsen, hvor Forsyningssektionen befinder sig, er den højeste plads i lejren, hvorfor den bliver kaldt "Beverly Hills". Vi går nu med planer om at lave et "Hollywood" skilt, som man kan betragte fra resten af lejren (Downtown).

Terminal-holdet (Term) har fået tildelt postmester-tjansen. Og det tager sin tid at slikke 856 frimærker hver uge – det er helt rart at de ikke skal hjem og kysse deres kære godnat.... Post-tjansen betyder også at der hver torsdag og lørdag skal køres en tur til Durres for at hente og aflevere post (En hygge-tur på 6-8 timer). Term får dog velvillig hjælp fra de andre for at de også kommer lidt ud og oplever andet end lejren.

Terms opgave er jo at sørge for at ting virker i en havn,

lufthavn, på en jernbanestation eller lignende. Og det gør vi i stor stil. (Jeg indgår i Term). Sidste søndag var vi i Durres for at hente den første danske lastbil. Det tog kun syv timer, otte underskrifter og 15 stempler før vi kunne hente den. "Kun" kan jeg godt tillade mig at skrive, idet vi mødte en anden dansker i toldområdet, der "boede" der på syvende døgn (SYV!)

Parade for Toni Blair

Bureaukratiet hersker dog ikke på samme måde i Tiranans lufthavn – her hersker der kaos. Man har ikke helt fået omstillet sig fra de 10-15 flyvninger om dagen til de 30-40 flyvninger, der nu er i timen. Det gjorde at vi forleden oplevede at køre rundt blandt fly på holdepladsen og "Taxie rundt" efter et svensk Hercules fly. Det er ikke hver dag man får lov til det.

Da vores fly kom, fik vi også æren af at se paraden for Toni Blair, som var på visit. (Vi så også Toni Blair live!)

Rent toldmæssigt kunne vi ud/indfortolde alt på vores militære ID-kort. Men mon ikke der også kommer orden i sagerne i lufthavnen senere.

Transportgruppen har fået lov til at slappe lidt af i den sidste tid, hvor container-flytningerne er faldet drastisk.

Vi har dog "ilmeldt" vores lastbiler til humanitær hjælp således at vi kan støtte UNHCR, hvis de har et behov. Det udmøntede sig i, at vi i maj havde en lastbil og en GD (fihjulstrækker) i en by syd for Elbasan, der hedder Fier for at køre flygtninge fra jernbanestationen til en flygtningelejr ca. 10 km væk.

UNHCR har startet et projekt med at flytte 5-600 flygtninge fra jernbanestationen til lejren. De har fortalt at det var lidt svært at komme i gang, fordi de ikke var helt sikre på hvordan de skulle hjælpe flygtningene. Skulle de have meget hjælp eller ville de klare det selv? (Altså med at få deres ting og sig selv op og ned fra lastbilen.)

Efter at alle lige havde set situationen an, gik det hele dog fint og flygtningene kom ud til lejren.

I dag har vi sendt en lastvogn til Fier igen, for at køre flygtninge fra jernbanestationen til lejren. I dag var det et nyt team og alle så frem til at kunne komme ud og hjælpe til.

Transportgruppen har dog også haft brug for tiden til lige at slappe lidt af, for bilerne har det meget hårdt hernelde, så alt som kan rystes løs, give sig, falde af.....gør det! Så lidt mekaniker-arbejde var ikke det værste for bilerne.

